

Štvrtok po 4. velkonočnej nedeli: v Božích plánoch

Komentár na štvrtok po 4. velkonočnej nedeli. „Hovorím vám to už teraz, skôr ako sa to stane, aby ste uverili, keď sa to stane, že Ja Som“. Boh je vždy s nami ako milujúci Otec. V ťažkých chvíľach pamätajme, že „On je náš pokoj“.

Evanjelium (Jn 13, 16-20)

Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im:

„Veru, veru, hovorím vám: Sluha nie je väčší ako jeho pán, ani posol nie je

väčší ako ten, kto ho poslal. Keď to viete, ste blahoslavení, ak podľa toho aj konáte. Nehovorím o vás všetkých. Ja viem, koho som si vyvolil, ale má sa splniť Písmo: *Ten, ktorý je môj chlieb, zdvihol proti mne päťu.*

Hovorím vám to už teraz, skôr ako sa to stane, aby ste uverili, keď sa to stane, že Ja Som. Veru, veru, hovorím vám: Kto prijíma toho, koho ja pošlem, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal“.

Komentár

„Ten, ktorý je môj chlieb, zdvihol proti mne päťu“. Ježiš varuje svojich apoštolov, že ho zradí blízky priateľ - môže to byť len jeden z nich. Tvárou v tvár tomuto nečakanému šoku sa však nemusia báť. V skutočnosti táto zrada, keď nastane, bude pre nich znamením, aby „ste uverili, že Ja

Som“: slovné spojenie „Ja Som“ je skrytým potvrdením jeho božstva. Táto udalosť teda utvrdí apoštolov v ich viere. Prosí ich, aby sa pevne držali svojej viery v neho ako Božieho Syna, aj keď ho uvidia ukrižovaného na kríži. Vieme, že apoštoli utiekli, ale vopred si mali pamätať na varovanie nášho Pána, a hoci boli nepochybne veľmi otrasení, v čase zmŕtvychvstania sa opäť zhromaždili ako skupina.

V živote sa stretávame s mnohými prekvapeniami a niektoré z nich nečakáme. Môžeme dokonca utrpieť neúspech, ktorý sa zdá byť katastrofálny. Tento neúspech by nás však nemal vyviesť z miery; „sluha nie je viac ako jeho pán“, hovorí Ježiš, a takéto sklamania nás určite tiež postretnú. Vždy, keď sa v našom živote objaví kríž, mali by sme si spomenúť na slová nášho Pána a potvrdiť svoju vieru ako jeho učeníci.

Môžeme sa s ním dokonca stotožniť, keď nás sklamú iní.

Bezprostredne pred touto epizódou Ježiš umyl svojim učeníkom nohy, čo je veľmi užitočná úloha, ktorú však v tom čase vykonávali len sluhovia.

Apoštolom tiež prikázal, aby si vždy navzájom slúžili tak, ako to videli robiť jeho. Skúste si predstaviť, ako Ježiš kľací a s láskou berie päť Judášovej nohy, aby ju umyl. Vtedy slová žalmu, ktoré cituje náš Pán:

„ten, ktorý je môj chlieb, zdvihol proti mne päť“ (Ž 41, 9), nadobúdajú ďalší, nielen metaforický význam. Je to ďalší dôkaz a pripomienka, že nič nie je vynechané z Božích plánov.

Ježiš od začiatku vedel, čo sa stane, a že to bolo na naplnenie našej spásy.

Nech sa v našom živote stane čokoľvek, môžeme si byť istí, že Boh všetko obráti na dobré pre tých, ktorí ho milujú (porov. Rim 8, 28).

Andrew Soane // Gabriel
Jimenez Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-4/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-4/)
(11.08.2025)